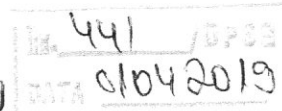
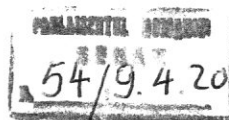

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind statutul polițistului local*, inițiată de domnul deputat UDMR Szabó Ödön și un grup de parlamentari UDMR, PSD, ALDE, Minorități Naționale (**Bp. 613/2018**).

I. Principalele reglementări

Prin inițiativa legislativă se propune reglementarea statutului polițistului local, potrivit inițiatorilor acesta nefiind necesar *”doar din prisma asigurării unor drepturi ci și pentru a oferi o mai mare protecție polițiștilor locali, prin stabilirea în mod unitar de reguli, norme și proceduri care să conducă la profesionalizarea instituției poliției locale, să definească și să reglementeze drepturile polițiștilor locali, condițiile specifice de selecție și încadrarea laolaltă cu obligațiile și modul de desfășurare a activității”*.

II. Observații

1. Cu privire la reglementarea prin statut special, precizăm că *Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, stabilește cadrul juridic aplicabil funcțiilor publice și funcționarilor publici.

În conformitate cu prevederile art. 5 din *Legea nr. 188/1999*:

”(1) Pot beneficia de statute speciale funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul următoarelor servicii publice:

- a) structurile de specialitate ale Parlamentului României;*
- b) structurile de specialitate ale Administrației Prezidențiale;*
- c) structurile de specialitate ale Consiliului Legislativ;*
- d) serviciile diplomatice și consulare;*
- e) autoritatea vamală;*
- f) poliția și alte structuri ale Ministerului Afacerilor Interne;*
- g) alte servicii publice stabilite prin lege.*

(2) Prin statutele speciale prevăzute la alin. (1) se pot reglementa:

- a) drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de prezenta lege;*
- b) funcții publice specifice.*

(3) În cazul statutelor speciale aplicabile serviciilor diplomatice și consulare, precum și polițiștilor și altor structuri ale Ministerului Afacerilor Interne, dispozițiile speciale pot reglementa prevederi de natura celor prevăzute la alin. (2), precum și cu privire la carieră”.

Prin raportare la art. 7 alin. (3) din *Legea nr. 188/1999*, funcțiile publice specifice reprezintă *”ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, stabilite în vederea realizării competențelor lor specifice, sau care necesită competențe și responsabilități specifice”*, iar echivalarea acestora cu funcțiile publice generale se face, potrivit alin. (4) al aceluiași articol *”prin statutele speciale prevăzute la art. 5 alin. (1) sau, la propunerea autorităților și instituțiilor publice, de Agenția Națională a Funcționarilor Publici”*.

Față de aceste prevederi, menționăm că era necesară echivalarea funcțiilor specifice cu funcțiile publice generale și eliminarea normelor referitoare la carieră.

Prin raportare la dispozițiile constituționale, la dispozițiile *Legii nr.188/1999*, precum și prin raportare la prevederile *Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu*

modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, apreciem că propunerea legislativă conține norme susceptibile de încălcare a normelor constituționale și care nu se încadrează în ansamblul reglementărilor interne.

2. De asemenea, menționăm faptul că Poliția locală nu se regăsește în cuprinsul Anexei nr. 2 la *Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare*, aceasta nefăcând parte din Ministerul Afacerilor Interne.

În aceste condiții, prezentarea în cadrul *Expunerii de motive* a unor atribuții ale Ministerului Afacerilor Interne este nejustificată și este de natură a conduce la interpretarea eronată potrivit căreia acestea ar putea fi îndeplinite de personalul Poliției locale.

Precizăm că, inclusiv în situația în care Poliția locală participă la diverse activități ca forță complementară, conform pct. 3.1 din Anexa la *Hotărârea Guvernului nr. 196/2005 privind aprobarea Strategiei Ministerului Administrației și Internelor de realizare a ordinii și siguranței publice, pentru creșterea siguranței cetățeanului și prevenirea criminalității stradale*, aceasta acționează potrivit competențelor proprii.

Referitor la invocarea unui tratament *"inechitabil și discriminatoriu"* față de polițiști și jandarmi, susținând faptul că *"polițiștii locali în majoritatea cazurilor sunt la fel de solicitați și competenți"*, menționăm faptul că cele trei categorii de personal nu se află în situații similare, exercitând, în condițiile legii, atribuții diferite, regulile privind cariera fiind distincte, polițiștilor fiindu-le aplicabile dispozițiile *Legii nr. 360/2002 privind statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare*, iar jandarmilor prevederile *Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare*.

Inițiativa legislativă creează o confuzie între instituții care, deși sunt interdependente, au caracter distinct. Astfel, art. 1 alin. (1) din propunerea legislativă definește categoria de personal reprezentată de polițiști locali, alin. (2) al aceluiași articol stabilește faptul că în structurile Poliției locale poate fi încadrat și personal contractual, iar art. 13 alin. (3) vorbește despre polițistul local încadrat pe un post contractual.

Imprecizia textului poate conduce la ideea că încadrarea în structurile Poliției locale pe un post de personal contractual conduce la obținerea statutului de polițist local. Menționăm faptul că o astfel de soluție legislativă contravine însuși proiectului aflat în analiză, acesta putând avea ca obiect de reglementare, potrivit art. 5 alin. (1) din *Legea nr. 188/1999*, doar statutul special al funcționarilor publici.

3. În ceea ce privește reglementările propuse la art. 7 și 8 din inițiativa legislativă, considerăm că prin acestea se instituie condiții distincte de ocupare a funcțiilor publice. În acest sens, amintim că, potrivit art. 14 alin.(4) din *Legea poliției locale nr. 155/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, "*Încadrarea în clase și pe grade profesionale a funcției publice specifice de polițist local se face conform prevederilor referitoare la funcțiile publice generale din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*".

4. Semnalăm faptul că, la art. 10 alin. (1) lit. c), se regăsește o condiție de ocupare conform căreia persoana trebuie "*să aibă un comportament corespunzător cerințelor de conduită admise și practicate în societate*". Apreciem că aceasta are un caracter ambiguu și nu poate fi verificată în cadrul procedurii de concurs.

5. În ceea ce privește art. 10 alin. (2), menționăm că includerea unui reprezentant al Poliției Române în comisia de concurs privind încadrarea pe funcția publică specifică de polițist local trebuie să țină cont și de faptul că structurile de poliție locală sunt numeroase, fiind înființate la nivelul unităților și subdiviziunilor administrativ-teritoriale, iar prezența unui reprezentant al Poliției Române în cadrul fiecărei comisii ar conduce la angrenarea acestor structuri în desfășurarea unor activități ce nu au legătură directă cu instituția în sine, în speță participarea la concursurile de încadrare în funcția de polițist local, neglijând seria de atribuții expres reglementate în legea de organizare și funcționare a Poliției Române.

De asemenea, precizăm că lipsa personalului este resimțită la nivelul Poliției Române, iar mobilizarea unor reprezentanți ai acestei instituții în vederea participării la comisiile de concurs ar conduce la amplificarea acestei probleme.

6. Supunem atenției faptul că norma propusă la art. 10 alin. (5), potrivit căreia *"În comunele sau orașele respectiv municipiile în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor se vor aloca proporțional locuri cetățenilor români aparținând minorităților naționale respective"*, încalcă principiul liberului acces la ocuparea unei funcții publice (art. 41 alin. (1) din Constituția României, republicată), dreptul la muncă, la libera alegere a ocupației, la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare (art. 1 alin. (2) lit. e) subpct.(i) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare), principiul egalității accesului la funcțiile publice pentru fiecare cetățean care îndeplinește condițiile legale (art. 57 alin. (3) din Legea nr. 188/1999).

Potrivit prevederilor Legii nr. 188/1999, respectiv Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsurile propuse la art. 10 alin. (5) ar trebui să se axeze pe relațiile cetățenilor aparținând unei minorități naționale cu autoritățile sau instituțiile publice și nu pe relațiile din interiorul instituției/autorității publice (*"alocarea proporțională de locuri"* pe criteriul apartenenței la o minoritate națională). Apreciem că o astfel de reglementare trebuie să se situeze în limitele stabilite de prevederile constituționale și să se coreleze cu ansamblul reglementărilor interne.

7. În ceea ce privește reglementarea de la art. 11 alin. (1), precizăm că situația este prevăzută la art. 108 din Legea nr. 188/1999, potrivit căruia *"În unitățile administrativ-teritoriale în care persoanele aparținând unei minorități naționale dețin o pondere de peste 20% unii funcționari publici din serviciile care au contacte direct cu cetățenii vor cunoaște și limba minorității naționale respective"*.

8. Cu privire la prevederile propuse la art. 17 din inițiativa legislativă privind descrierea uniformei de polițist local și însemnele distincte, menționăm că acestea se regăsesc la art. 38 alin. (2) și (3) din Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1332/2010 privind aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a poliției locale.

9. Totodată, având în vedere atribuțiile primarului, respectiv ale șefului poliției locale, stabilite prin art. 31 din Legea nr. 155/2010,

considerăm că nu pot fi puse în sarcina Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice obligații de natura celor prevăzute la art. 22 alin.(5), respectiv art. 35 alin. (2) din inițiativa legislativă.

Mai mult, potrivit art. 7 din *Hotărârea Guvernului nr. 1332/2010*:

”(1) Funcționarii publici din poliția locală pot fi numiți debutanți sau definitivi, în condițiile Legii nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) La terminarea perioadei de stagiu, activitatea funcționarilor publici debutanți din poliția locală se evaluează în conformitate cu procedura de evaluare a activității funcționarilor publici debutanți”.

10. Referitor la art. 19 din inițiativa legislativă, menționăm că acesta cuprinde norme care sunt deja reglementate la art. 94 din *Legea nr.188/1999*.

Totodată, propunerea de la art. 19 alin. (6), referitoare la încadrarea polițistului local în cadrul Poliției Române pe baza unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, contravine prevederilor art. 73 alin. (3) lit. j) din *Constituția României, republicată*, potrivit căreia statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică. În susținerea acestei opinii sunt relevante considerentele expuse de Curtea Constituțională în *Decizia nr. 306/2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului*.

11. La art. 27 alin. (2) lit. a) al inițiativei legislative, este menționat faptul că salariul lunar al polițistului local este *”compus din salariul de bază, indemnizații, sporuri, premii și prime, ale căror cuantumuri se stabilesc prin Legea-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și Legea poliției locale nr. 155/2010. Salariul de bază cuprinde salariul corespunzător funcției îndeplinite, gradului profesional deținut, gradațiile, spor pentru misiune permanentă și, după caz, indemnizația de conducere și salariul de merit”*.

Totodată, la alin. (7) al aceluiași articol, se menționează că *”Polițiștii locali de regulă beneficiază de sporurile stabilite de lege, conform prevederilor de la art. 25 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice”*.

Față de aceste propuneri, precizăm că, începând cu data de 1 iulie 2017, salarizarea personalului bugetar se face în conformitate cu prevederile *Legii-cadru nr. 153/2017*.

Potrivit art. 1 alin. (3) din *Legea-cadru nr. 153/2017*, *"drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege"*.

Poliția locală este organizată și funcționează conform *Legii nr.155/2010*. Prevederile art. 4 alin. (4) din legea menționată prevede că *"Modul de organizare, structura funcțională, statul de funcții, numărul de posturi și categoriile de personal încadrat"* se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, elaborate pe baza Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a poliției locale, care, conform alin. (7) al aceluiași articol, *"se aprobă prin hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale, în conformitate cu prevederile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu avizul consultativ al comisiei locale de ordine publică"*.

În conformitate cu art. 34 din *Legea nr. 155/2010*, *"Drepturile salariale ale personalului poliției locale se stabilesc potrivit prevederilor legale aplicabile personalului din aparatul de specialitate al primarului, respectiv al primarului general al municipiului București"*. Pentru personalul din administrația publică locală salariile se stabilesc, conform art.11 din *Legea-cadru nr. 153/2017*, prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau Consiliului General al Municipiului București, salariile fiind astfel diferite de la o instituție la alta.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, drepturile salariale ale personalului poliției locale se vor stabili prin echivalare cu salariile personalului din aparatul de specialitate al primarului, respectiv al primarului general al municipiului București, prevăzute în nomenclatoarele de funcții din Anexa nr. VIII – *Administrație* și stabilite conform art. 11 din *Legea-cadru nr. 153/2017*, în cadrul *Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a poliției locale*.

În ceea ce privește indemnizația de conducere, menționăm că, prin *Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice*, și, ulterior, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar*, indemnizația de conducere a fost

inclusă, în toate cazurile, în salariul de bază al funcțiilor de conducere, la nivelul acordat în luna decembrie 2009. Prin urmare, începând cu acea dată, funcțiile de conducere nu au mai avut la bază cele două componente, ci un singur salariu de bază care cuprindea sporul de vechime în muncă, indemnizația de conducere și alte elemente, potrivit legii.

Legea-cadru nr. 153/2017 prevede salariile de bază pentru funcțiile de conducere pe două grade, respectiv gradul I și gradul II, iar conducătorul instituției stabilește, în raport cu responsabilitatea, complexitatea și impactul deciziilor impuse de atribuțiile corespunzătoare activității desfășurate, gradul pe care este încadrat personalul de conducere. De asemenea, precizăm că, în *Legea-cadru nr. 153/2017*, nu există prevederi privind acordarea unui salariu de merit vreunei categorii de personal bugetar, astfel încât acesta nu poate fi acordat.

12. Cu privire la drepturile și îndatoririle polițistului local, semnalăm contradictorialitatea normelor propuse la art. 27 alin. (2) lit. m) din propunerea legislativă (orice polițist local poate candida *"pentru o funcție în autoritățile administrației publice locale, Parlamentul României și pentru funcția de Președinte al României"*), respectiv art. 27 alin. (3) lit. a) (polițistului local îi este interzis *"să facă parte din partide, formațiuni sau organizații politice"*). Precizăm că dreptul la asociere poate fi restrâns numai în condițiile stabilite de *Constituție*.

13. Referitor la norma prevăzută la art. 28 alin. (3) din propunerea legislativă, potrivit căreia *"polițiștii locali pot fi menținuți în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare cu aprobarea anuală a șefului poliției locale sau a primarului, după caz"*, precizăm că aceasta nu indică o limită de aplicare în timp, rezultând că polițistul local ar putea fi menținut în funcție oricât.

În acest context, poate fi avută în vedere norma reglementată la art. 98 alin. (3) din *Legea nr. 188/1999*, potrivit căreia *"Pe baza unei cereri formulate cu 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice, funcționarul public poate fi menținut în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu"*.

14. Abaterile disciplinare menționate la art. 38 din propunerea legislativă sunt altele decât cele menționate de legislația în vigoare, iar în privința sancțiunilor disciplinare menționate la art. 39, semnalăm faptul că acestea sunt preluate de la art. 77 alin. (3) din *Legea nr. 188/1999*, cu mențiunea faptul că *"treptele de salarizare"* prevăzute la lit. d) a art. 39 nu mai sunt reglementate de legislația în vigoare pentru funcționarii publici.

Totodată, menționăm că nu rezultă nici cine aplică sancțiunile și nici rolul comisiei de disciplină, fiind menționat doar faptul că *"sancțiunile disciplinare se stabilesc și se aplică numai după cercetarea prealabilă și după consultarea raportului comisiei de disciplină"*, la art. 40 alin. (1) din propunerea legislativă.

15. Modalitățile de încetare a raporturilor de serviciu menționate la art.47 alin. (1) nu sunt clasificate, nefiind făcută o distincție între tipurile de încetare a raporturilor de serviciu. O astfel de măsură ar crea dificultate cu privire la identificarea funcționarilor publici care pot intra în corpul de rezervă, raportat la motivele de încetare a raportului de serviciu (imputabile sau neimputabile funcționarilor publici).

De asemenea, în ceea ce privește aspectele referitoare la pensionarea polițiștilor locali, precizăm că, deși inițiativa legislativă nu reglementează pensia de serviciu, art. 47 alin. (1) lit. a) face trimitere la această categorie de pensie.

În conceptul *Legii nr. 263/2010*, lege care reglementează, în prezent, sistemul unitar de pensii publice, respectiv art. 28 alin. (1), *"Condițiile de muncă în care se desfășoară activitatea asiguraților din sistemul public de pensii pot fi normale, deosebite și speciale"*, iar în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din lege *"Sunt încadrate în condiții deosebite locurile de muncă stabilite în baza criteriilor și metodologiei prevăzute de legislația în vigoare la data încadrării acestora"*.

Hotărârea Guvernului nr. 261/2001 privind criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, reprezintă actul normativ care a reglementat criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite. În cazul locurilor de muncă în condiții de muncă deosebite s-a prevăzut ca nominalizarea, evaluarea, stabilirea acestora să se facă de către angajator împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții salariaților având ca bază determinările de noxe profesionale, expertizare a locurilor de muncă din punct de vedere al protecției muncii, a criteriilor și

metodologiei de încadrare ca loc de muncă în condiții deosebite, atestate prin aviz al Inspectoratului Teritorial de Muncă sau al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, după caz, urmare parcurgerii procedurii administrative stabilită prin această hotărâre de Guvern.

Locurile de muncă cu condiții speciale sunt nominalizate expres și limitativ de către legiuitor, ele regăsindu-se în cuprinsul art. 30 alin. (1) din *Legea nr. 263/2010*. În această categorie de locuri de muncă au fost prevăzute:

"a) unitățile miniere, pentru personalul care își desfășoară activitatea în subteran cel puțin 50% din timpul normal de muncă în luna respectivă;

b) activitățile de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare, zonele I și II de expunere la radiații;

c) Abrogată;

d) aviația civilă, pentru personalul navigant prevăzut în anexa nr. 1;

e) activitățile și unitățile prevăzute în anexele nr. 2 și 3;

f) activitatea artistică desfășurată în profesiile prevăzute în anexa nr.4".

Aceste locuri de muncă considerate în condiții speciale anterior datei de 01.04.2001 au fost încadrate în grupa I și a II-a de muncă în baza unei legi cu caracter special (*Hotărârea Guvernului nr. 267/1990 privind acordarea unor drepturi personalului din industria minieră, Hotărârea Guvernului nr. 407/1990 privind reglementarea unor drepturi ce se acordă salariaților din unitățile de cercetare, explorare, exploatare și prelucrare a materiilor prime nucleare, Decret-Lege nr. 114/1990 privind încadrarea unor categorii de salariați în grupele I și II de muncă*), acte normative derogatorii de la prevederile *Legii nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială*.

Locurile de muncă prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. e) din lege au fost încadrate în condiții speciale urmare unei proceduri administrative stabilite prin *Hotărârea Guvernului nr. 1025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare*, prin obținerea unui aviz emis de Comisia pentru acordarea avizelor de încadrare în condiții speciale.

Legea nr. 263/2010 reglementează condițiile de muncă deosebite sau speciale specifice sistemului civil, în cuprinsul acestei norme generale neexistând text de lege privind locuri de muncă cu alte condiții. Precizăm

că polițiștii locali sunt asigurații sistemului public de pensii și, în consecință, se pot pensiona în condițiile *Legii nr. 263/2010*.

16. Semnalăm, totodată, faptul că propunerea legislativă operează cu noțiuni juridice nedefinite sau cu alt conținut sau cu o altă finalitate decât cea reglementată în cadrul normativ general. Cu titlu de exemplu, menționăm următoarele:

- noțiunea de promovare în grad profesional este utilizată alternativ cu avansarea în grad profesional;

- noțiunea de vechime în specialitate este utilizată alternativ cu stagiul minim în gradul profesional;

- termenul de "*școlarizare*", utilizat în cadrul art. 12 alin. (1), nu se întâlnește în legislația în vigoare, termenul folosit fiind de formare/perfecționare;

- stagiul minim în gradul profesional deținut (art. 15 și art. 16) nu este definit și induce o confuzie de termeni prin raportare la "*perioada de stagi*" a funcționarilor publici debutanți reglementată la art. 60 și art. 61 din *Legea nr. 188/1999*;

- din modalitatea de reglementare rezultă că polițiștii locali vor promova după o perioadă majorată progresiv (de la asistent principal – 3 ani, de la principal la superior – 5 ani) – art. 16, stabilindu-se, în fapt, derogări de la condițiile pentru promovare fără a fi stabilit cum se va realiza acest lucru – art. 35 alin. (3);

- perioada de probă – art. 22 alin. (1) – are aceeași durată cu perioada de stagi, dar cu un alt scop;

- funcționarii publici nu susțin "*examen de definitivare*", așa cum se menționează la art. 22;

- "*anularea deciziei de numire în funcția publică*", menționată la art. 24 alin. (5) poate fi dispusă numai de către instanța de contencios administrativ competentă, așadar, în contextul dat, se va utiliza termenul de revocare a deciziei de numire în funcție;

- termenul de "*autosuspendare*", folosit la art. 27 alin. (2) lit. m) nu este utilizat în legislația în vigoare, fiind o noțiune inexistentă;

- sintagma "*pus la dispoziție*", utilizată la art. 45 din propunerea legislativă, ar fi trebuit clarificată, aceasta existând în *Legea nr. 360/2002*, care, la art. 27²⁹, prevede că "*Atunci când s-a dispus clasarea, renunțarea la urmărirea penală, achitarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, precum și în cazul încetării procesului*

penal, polițistul este repus în funcția deținută și în toate drepturile avute la data punerii la dispoziție sau suspendării, inclusiv de compensare a celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție sau suspendării”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului